

Foto: Pixabay v/ *Neurolink*

Mursten – de kan "spises", men af hvem?

En murersvend lægger hver anden mursten for staten. Og en husejer på Frederiksberg "tjener" ca. 1000 kr. om dagen i friværditilvækst.

Ægte liberalisme.

Artikel af Thorkil Sohn, redigeret 2019

Statens indtægter opkræves i høj grad som skat på arbejde. Det fører til høje lønninger, ellers er der ikke nok at leve af efter skat. Og det fører igen til høje krav på arbejdsmarkedet, da de store lønninger skal modsvare en høj produktivitet. Disse høje krav medfører så, at mange ikke kan klare dem, de må så på overførselsindkomst. Og så må skatterne sættes op osv. Altså en ond cirkel.

En murersvend lægger derfor cirka hver anden mursten for staten. Samtidigt indkasseres de natur- og samfundsskabte værdier stort set som skattefri indkomst. Dette kan anskueliggøres således: En husejer på Frederiksberg med en villa på ca. 200 m² tjener pt. ca. 1000 kr. om dagen i friværditilvækst¹. Det svarer omtrent til de ca. 360.000 kr. en murersvend tjener om året. Af disse vil han skulle betale ca. halvdelen i skatter, moms, afgifter osv., hvorimod husejeren i de fleste tilfælde ikke umiddelbart beskattes.

¹ Kilde: TV2 Lorry 19. marts 2018.

Uretfærdigheden heri indses ved fordomsfrit at overveje, om udsagnsordet "tjener" er lige velanbragt i de to tilfælde.

Danmarks jordværdier var i 1950 på 9,3 mia. kr. og i 2012 på 1429 mia. kr. De er således steget ca. 150 gange. I samme periode er timelønnen for en faglært arbejder steget fra 3,70 kr. til 180 kr., altså ca. 50 gange. Det viser det uholdbare i fortsat at basere næsten al beskatning på lønnen. Jordværdien, der er et udtryk for de natur- og samfundsskabte fordele, der knytter sig til stedet, stiger i takt med de tekniske fremskridt naturligvis mere end lønnen. Lønnen spiller nemlig en stedse mindre rolle, efterhånden som robotterne og teknikken tager over. Omvendt kommer råvarer og samfundsskabt infrastruktur til at spille en større og større rolle i produktionen.

Endelig må myten om, at murersvenden ikke bliver fattigere af, at min friværldi stiger, aflives. At jeg har en arbejdsfri, ufortjent friværldiindtægt betyder - alt andet lige - at jeg kan tilegne mig en del af produktionen uden at yde en modsvarende arbejdsindsats. Med andre ord, murersvenden må - i eklatant strid med liberale økonomiske love - bruge en del af sin arbejdstid til at mure gratis for mig. I virkeligheden er det en slags humant slaveri.

Løsningen på dette ligger naturligvis lige for. Som Grundtvig siger det: Et fædrelands folk er dets rette grundejere. De natur- og samfundsskabte værdier er en fælles resurse på lige fod med havet (som i øvrigt også er tildelt fiskerne som privatejendom) og luften (som ikke er privatiseret - endnu da). Indkomsten ved disse fælles værdier bør tilfalde fællesskabet som en årlig brugeravgift. Og indkomsten ved kreativitet, arbejde og virksomhed - som ikke er taget fra nogen, når der er betalt for brugen af de fælles resurser - bør tilkomme arbejderen og virksomheden.

Som vi kan sige det med et forenklet slagord: Send din termin til staten og smid trækprocenten væk.

Retfærdighed er ikke bare rigtigt - det betaler sig oven i købet. Jo før vi kommer i gang med den her omlægning, jo bedre. Når vi alle sammen er medejere af de fælles værdier som ingen enkeltperson har skabt, så har vi alle et eksistensgrundlag. Kontanthjælp, pension og sociale ydelser bliver mere eller mindre overflødige og erstattes af vores retmæssige andelsudbytte som medejere af Danmark. De unge kan komme i en bolig uden at være millionærer. Og arbejde og produktion begynder mere og mere at give udøveren det fulde udbytte.

Det skal nævnes, at en sådan omlægning ikke er let. Alle har jo disponeret i henhold til gældende (u)ret. Da slaveriet skulle afskaffes, stod man sikkert overfor tilsvarende problemer: Hvad med den fattige enke, der intet ejede udover tre slaver? Men omlægningen fra skat på arbejde til skat på fælles resurser, eller, som man også kan sige det, omlægning fra straf af nyttigt arbejde til lejebetaling for brug af det, jeg ikke skaber, men låner: ja den omlægning bør vi starte på, skridt for skridt, så snart som muligt.

Du kan starte med at sætte dig mere grundigt ind i de retsliberale tanker, f.eks. ved at læse Henry George og Severin Christensens tanker eller google "Retsliberalt Forum".

Hvad kan ét menneske gøre?

af Per Møller Andersen, frit efter Ayn Rand: *What Can One Do?* Philosophy – Who needs it? (1972)

Spørgsmål: Hvordan kan et enkelt menneske fremme en idé på en sådan måde, at det får indflydelse på et samfund?

Hvis spørgsmålet stilles sådan, siger Ayn Rand, er svaret, at det kan han ikke. Ingen kan egenhændigt ændre samfundet.

Så man kan spørge: Hvorfor stilles spørgsmålet således?

Antag at du er læge og står midt i en epidemi. Så vil du ikke spørge: Hvordan kan en læge behandle millioner af patienter og derved igen få et sundt samfund?

Du vil vide, uanset om du er alene eller del af en gruppe, at du vil behandle så mange patienter som muligt, så langt dine evner rækker – og at intet andet er muligt.

Hvorfor ser man intellektuelle problemstillinger anderledes end de fysiske? Ingen ville tænke på at bygge en Storebæltsbro alene, eller standse krigen i Erehwon alene.

Men i ideernes verden betragtes viden som irrelevant. Der forventes øjeblikkelige mirakler og en umiddelbar tilslutning.

1. Hvis du er interesseret i at kæmpe for en bedre verden, så begynd med at identificere problemet. Kampen er intellektuel (filosofisk), ikke politisk. Politik er den sidste handling, den praktiske implementering af de fundamentale ideer. I et intellektuelt slag behøver du ikke at omvende alle. Historie skabes af minoriteter, eller mere korrekt, historie skabes af intellektuelle bevægelser, som er skabt af minoriteter. Hvem hører til disse minoriteter? Alle og enhver, som er i stand til at beskæftige sig med intellektuelle opgaver. Her er det ikke kvantitet, men kvalitet, som tæller.
2. En intellektuel bevægelse starter ikke med at etablere en organisation. Hvem skal være med? Et intellektuelt slag er et slag om menneskers bevidsthed, ikke et forsøg på at hverve medløbere. Ideer kan kun fremmes af mennesker, som forstår dem. Ingen kan, alene eller i en gruppe, gennemføre de ændringer, der skal til. Men filosofi er den underliggende faktor i ethvert menneske, den faktor som fastlægger enhver af deres handlinger. Lær dem den rigtige filosofi, og deres egen forstand vil gøre resten.
3. Hvis du vil være med til at ændre samfundets indretning, så bring orden i dine egne tanker, så de altid er i overensstemmelse med den ide, du vil fremme. Først da er du i stand til at bibringe andre de samme tanker.
4. Kort: TAL (forudsat du ved hvad du siger)
 - Afvent ikke en stor tilhørerskare. Tal når som helst og hvor som helst, der er nogen som lytter: venner, kolleger, organisationer etc. Du kan aldrig vide, hvornår dine ord når den rette på det rigtige tidspunkt.
 - Undgå aldrig en chance til at udtale dig om vigtige emner. Skriv læserbreve etc. De har større virkning, end du tror – hvis de er korte og klare.
 - Vær aldrig tavs, når andre udtaler sig om dit emne. Du kan altid sige: jeg er ikke enig.

- Påtving aldrig andre en diskussion.
5. Men frem for alt: Gå aldrig sammen med de forkerte ideologiske grupper eller organisationer. Med 'ideologiske' i denne sammenhæng menes grupper som 'forkynder' generelle, udefinerede og sædvanligvis modsætningsfyldte politiske mål.
- Det vil kun udvande ideerne til fordel for en overfladisk politisk promovning, som er dømt til at mislykkes!